

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

منتشر شده در مینت پرس نیوز نیور
نویسنده: رابرت اپنلاکش
برگردان: مجله جنوب جهانی
فرستنده: طاهر باختری
۲۶ مارچ ۲۰۲۵

ستراتژی قومیت محور:

حمایت اسرائیل از شبه نظامیان دروزی، مرزهای سوریه را تغییر می دهد

عکس ویژه دروزی های اسرائیل از مینت پرس نیوز

هنگامی که بنیامین نتانیاهو، نخست وزیر اسرائیل، با سوءاستفاده از وضعیت اسفناک اقلیت دروزی به عنوان بهانه، از ارتش سوریه خواست از جنوب این کشور عقب نشینی کند، این کار را بر اساس طرحی چند دهه‌ای برای تجزیه این کشور انجام داد. اسرائیل پس از جذب رهبران شبه نظامیان دروزی، قصد دارد به دولت سوریه به شکلی که می‌شناسیم پایان دهد.

نتانیاهو روز یکشنبه اعلام کرد: «ما خواهان خلع سلاح کامل جنوب سوریه در استان‌های قنیطره، درعا و سویدا از نیروهای رژیم جدید هستیم. به همین ترتیب، ما هیچ تهدیدی را علیه جامعه دروزی در جنوب سوریه تحمل نخواهیم کرد.» درخواست‌های او با محکومیت احمد الشراعه (معروف به ابومحمد الجولانی)، رئیس دولت انتقالی جدید سوریه که رهبری هیأت تحریر الشام (HTS)، شاخه سابق القاعده در سوریه را نیز بر عهده دارد، مواجه شد. در بیست و چهار ساعت اول پس از برکناری بشار اسد، رئیس‌جمهور سابق سوریه، ارتش اسرائیل پیمان آتش بس سال ۱۹۷۴ با دمشق را لغو کرد. این ارتش به اشغال مناطق بیشتری از سوریه پرداخت و بزرگترین عملیات هوایی خود را آغاز کرد که منجر به نابودی ارتش این کشور شد. در واکنش به این موضوع، رهبری جدید سوریه در ابتداء با شاخه

زیتونی به سوی اسرائیل دست دراز کرد و حتی ایده عادی‌سازی روابط با تل‌آویب را مطرح کرد. اسرائیل به جای پاسخ مثبت به لفاظی‌های دمشق، شروع به طراحی توطئه‌ای برای بهره‌برداری از وضعیت دشوار دو گروه اقلیت سوری کرد: کردها و دروزی‌ها. دو منطقه‌ای که این گروه‌های اقلیت در آن زندگی می‌کنند، برای اجرای طرحی با هدف گسترش کنترل بالفعل اسرائیل به شرق رود فرات، کلیدی هستند.

پس از «عملیات وعده صادق»، حمله راکتی و پهپادی تلافی‌جویانه ایران علیه اسرائیل در پی حمله تل‌آویب به سفارت تهران در دمشق، یوآو گالانت، وزیر دفاع اسرائیل، اعلام کرد که فرصتی برای ایجاد یک رابطه ستراتیژیک جدید «علیه این تهدید جدی ایران» به وجود آمده است. سخنان گالانت به طور گسترده به عنوان فراخوانی برای ایجاد یک جبهه مشترک با رژیم‌های عربی و جنبش‌های کرد علیه ایران تفسیر شد.

در نومبر گذشته، گیدئون سعار، وزیر امور خارجه اسرائیل، به صراحت اعلام کرد که اولویت تل‌آویب باید حمایت از نیروهای دموکراتیک سوریه (SDF) تحت رهبری کردها باشد که شمال شرقی سوریه را کنترل می‌کنند. گزارش‌های رسانه‌های عبری زبان مدعی شدند که SDF رسماً از اسرائیل درخواست کمک کرده است. مدت‌هاست که از حمایت ایالات متحده برخوردار بوده و به عنوان یک نیروی نیابتی عمل می‌کند تا کنترل و اشنگتن بر میداین نفتی و زمین‌های کشاورزی حاصلخیز سوریه را امکان‌پذیر سازد.

این که اسرائیل مدت‌هاست روابط خود را با نیروهای دموکراتیک سوریه (SDF) حفظ کرده کمتر شناخته شده است. یک مقام ارشد نظامی سابق دولت پیشین سوریه که خواست نامش فاش نشود، به MintPress News گفت که اسرائیل از اوایل سال ۲۰۱۷ دارای‌های نظامی – مانند پهپادها – را به شمال شرقی سوریه منتقل کرده است. این مقام مدعی شد که هدف از این کار، انجام عملیات علیه گروه‌های شبه‌نظامی عراقی و نیروهای سپاه پاسداران انقلاب اسلامی ایران (IRGC) بوده است.

در مقابل، ستراتیژی بهره‌برداری از گروه‌های جدائی‌طلب دروزی در جنوب غربی سوریه، عملیاتی بسیار پیچیده‌تر بود – عملیاتی که تنها در سال ۲۰۲۰ به طور جدی شکل گرفت.

توطئه‌هایی که به واقعیت می‌پیوندند

بخوبی ثابت شده است که اسرائیل علاوه بر حمایت پزشکی و نظامی، از اوایل سال ۲۰۱۳ به حداقل دوازده گروه اپوزیسیون سوری بودجه مستقیم ارائه کرده است، با هدف حمایت از تغییر رژیم در سوریه. یکی از این گروه‌های شبه‌نظامی، هیأت تحریر الشام (HTS) بود که به خشونت معروف و بدنام است و رهبری آن را احمد الشراعه، رئیس‌جمهور کنونی سوریه، بر عهده دارد. در آن زمان، در مطبوعات اشاره کمی به جذب عوامل اسرائیل در جامعه دروزی شده بود.

جمعیت دروزی عمدتاً در جنوب سوریه، لبنان و شمال فلسطین اشغالی پراکنده است و هر جامعه مسیر تاریخی متمایز خود را دنبال کرده است. در دوران قیمومیت بریتانیا بر فلسطین، دروزی‌های فلسطینی با جنبش صهیونیستی همسو شدند – موضعی که آنها به طور قاطع در جریان شورش عربی ۱۹۳۶-۱۹۳۹ اتخاذ کردند. در مقابل، جوامع دروزی در سوریه و لبنان مسیرهای سیاسی و اجتماعی کاملاً متفاوتی را دنبال کرده‌اند.

در سال ۱۹۲۵، سلطان الاطرش، رهبر برجسته دروزی در سوریه، رهبری شورش بزرگ سوریه علیه حکومت استعماری فرانسه را بر عهده گرفت و به نمادی از مقاومت در سراسر جهان عرب تبدیل شد. در حالی که دروزی‌های فلسطین بعداً با دولت اسرائیل همسو شدند – در ارتش آن خدمت کردند و خود را اسرائیلی می‌دانستند – دروزی‌های

ساکن بلندی‌های جولان اشغالی موضع متفاوتی اتخاذ کردند. هنگامی که اسرائیل در سال ۱۹۸۱ بلندی‌های جولان سوریه را ضمیمه کرد، بیشتر جمعیت دروزی آنجا شهروندی اسرائیل را رد کردند و وفاداری خود را به سوریه حفظ کردند.

دروزی‌های اسرائیل و سوریه

روحانیون دروزی زیر پرترهٔ بشار اسد در روستای مجدل شمس در مرز سوریه، ۱۰ جنوری ۲۰۲۰ ایستاده‌اند.

عکس از آرپل شالیت AP

در جریان جنگ داخلی سوریه، دروزی‌ها عمدتاً از دولت سوریه حمایت کردند، زیرا این دولت از نظر تاریخی به عنوان سدی در برابر تهدید گروه‌هایی مانند داعش و القاعده عمل کرده بود. این امر مشکلی برای اسرائیل ایجاد کرد که مدت‌ها به دنبال ایجاد یک «منطقهٔ حائل» در داخل سوریه بود.

تا فبروری ۲۰۱۳، اسرائیل یک منطقهٔ حائل به عمق ده مایل در داخل خاک سوریه پیشنهاد کرده بود، با هدف تأمین زمین‌های ستراتیژیکی که در جنگ ۱۹۷۳ علیه دولت حافظ اسد موفق به حفظ آن نشده بود. بعداً در همان سال، دو منطقهٔ حائل دیگر با هماهنگی اردن و ایالات متحده تهیه شد. یکی از جنوب دمشق تا مرز اردن امتداد داشت، در حالی که دیگری منطقهٔ بین درعا و استان سویدا با اکثریت دروزی را پوشش می‌داد.

برای تقویت این مناطق حائل پیشنهادی، پیشنهاد شد که ایالات متحده نیروئی متشکل از ۲۰۰۰۰ سرباز را به عنوان تضمین امنیتی در اردن مستقر کند. در همان زمان، اسرائیل یک ستراتیژی دوگانه را دنبال کرد - حمایت از گروه‌های شبه‌نظامی فرقه‌ای که جوامع اقلیت سوریه را هدف قرار می‌دادند و در عین حال تلاش برای ایجاد روابط با جناح‌های دروزی سوریه. هدف، تشکیل یک اتحاد محافظتی علیه همان گروه‌هایی بود که اسرائیل به طور مخفیانه از آنها حمایت می‌کرد.

در سال ۲۰۱۵، در حالی که اسرائیل از جبهه النصره (که اکنون هیأت تحریر الشام یا HTS نامیده می‌شود) حمایت می‌کرد، این گروه دست به کشتار ۲۰ غیرنظامی دروزی زد. این جنایت بهانه‌ای برای فشار مجدد اسرائیل برای ایجاد

یک منطقه حائل شد، و مقامات استدلال کردند که این امر برای جلوگیری از «نسل‌کشی گسترده» علیه دروزی‌های سوریه ضروری است. با وجود این تلاش‌ها، پیشنهاد ایجاد منطقه حائل بار دیگر نتوانست حمایت لازم را جلب کند. با این حال، اسرائیل تلاش برای ایجاد روابط با دروزی‌ها را کنار نگذاشت. حتی زمانی که جنگ در سوریه در سال ۲۰۱۸ به بن‌بست رسید، تلاش‌های اسرائیل برای برقراری ارتباط ادامه یافت. در همین حال، جمعیت دروزی سلسله‌ای از حملات ویرانگر را تحمل کردند، از جمله کشتار تحت رهبری داعش در سویدا در جولای ۲۰۱۸ که بیش از ۲۰۰ کشته برجای گذاشت.

توطئه برای تقویت جدائی‌طلبان دروزی

در سال ۲۰۱۹، دولت ترمپ تحریم‌های قانون سزار را تصویب کرد که سال بعد اجرائی شد و ضربه ویرانگری به اقتصاد از قبل شکننده سوریه وارد کرد. با تعمیق بحران مالی کشور، اسرائیل و ایالات متحده فرصتی برای بهره‌برداری از تشنج‌های فزاینده بین دمشق و دروزی‌های سوریه دیدند. تا جون ۲۰۲۰، تأثیر تحریم‌ها در میدان نبرد احساس می‌شد. ارزش لیر سوریه سقوط کرد و مشکلات اقتصادی در سراسر کشور تشدید شد. در این میان، اعتراضات شروع به ظهور کردند، که در ابتداء کوچک بودند اما با گذشت هر سال به طور پیوسته در مقیاس و شدت افزایش یافتند. در ۷ جولای ۲۰۲۱، یک گروه جدائی‌طلب دروزی به نام حزب لیوای سوریه ظهور کرد و به سرعت از طریق استان التنف، منطقه‌ای تحت اشغال ایالات متحده واقع در غرب سویدا، روابطی با واشنگتن برقرار کرد. ظهور این گروه نشان‌دهنده تغییر قابل توجهی در پویایی قدرت منطقه بود، زیرا با منافع امریکا همسو شد، علی‌رغم مخالفت گسترده در جامعه دروزی.

مردان مسلح دروزی در روستای رامی در استان جنوبی سویدا، سوریه، پس از حمله داعش گشت زنی می‌کنند.

عکس از حسن عمار AP |

حزب لیوای سوریه ارتباط مستقیمی با یک شبه‌نظامی فرقه‌ای دروزی به نام «نیروی ضد تروریسم» داشت که علناً اعلام کرد مأموریت اصلی آن «مهار مماشات رژیم با شبه‌نظامیان ایرانی، به ویژه حزب‌الله لبنان» است.

در سال ۲۰۲۲، با گسترش اعتراضات ضد دولتی در سوئد، اسرائیل نقش فعال‌تری در شکل‌دهی به مسیر سیاسی منطقه ایفا کرد. شیخ موفق طریف، رئیس جامعه دروزی اسرائیل، به مسکو اعزام شد تا از فدرالیزه شدن سوریه حمایت کند، اقدامی که با منافع اسرائیل در تضعیف دمشق همسو بود.

تا سپتامبر ۲۰۲۳، اعتراضات دوباره فوران کرد، اما این بار، رسانه‌های شرکتی غربی آنها را به عنوان تظاهرات تحت رهبری زنان معرفی کردند و دیده‌شدن آنها را در صحنه جهانی تقویت کردند. در همان ماه، کنگره ایالات متحده اقدام به تشدید تحریم‌های از قبل فلج‌کننده خود علیه سوریه کرد و بحران اقتصادی این کشور را عمیق‌تر کرد. پس از سقوط بشار اسد، رئیس‌جمهور سابق، گروهی به نام شورای نظامی موقت به رهبری طارق الشوفی از سوئد ظهور کرد. در همان روزی که بنیامین نتانیا هو، نخست‌وزیر اسرائیل، خواستار خروج همه نیروهای ارتش سوریه از جنوب سوریه شد، الشوفی تشکیل شورای نظامی سوئد (SMC) را اعلام کرد.

SMC، ائتلافی از شبه‌نظامیان جدائی‌طلب دروزی، به سرعت با اسرائیل همسو شد. رهبر آن، فرمانده الشوفی، آشکارا از وعده نتانیا هو برای «حفاظت» از دروزی‌های سوریه استقبال کرد. با این حال، این شورا نماینده اکثریت جمعیت دروزی سوریه نیست، که بسیاری از آنها به مذاکره با دمشق ادامه دادند.

رهبران برجسته دروزی، از جمله حکمت الهجری، رهبر معنوی جامعه در سوریه، SMC را محکوم کردند و آن را نامشروع خواندند و اقتدار آن را رد کردند. علی رغم تلاش‌های اسرائیل و غرب برای تجزیه جامعه، بخش‌های قابل توجهی از رهبری دروزی سوریه همچنان دخالت خارجی در امور داخلی خود را رد می‌کنند. علی رغم تردیدها در مورد مشروعیت، تلاش‌های اسرائیل برای ایجاد یک دولت دروزی در جنوب سوریه ادامه دارد. برنامه‌ها در حال حاضر برای ارائه دستمزد حدود ۱۰۰ دالر در روز به دروزی‌های سوریه برای کمک به ساخت زیرساخت‌های شهرک‌سازی غیرقانونی در بلندی‌های جولان اشغالی در حال اجرا است. این ستراتیژی بر اساس سیاست «نرده خوب» اسرائیل در دهه ۱۹۸۰ الگوبرداری شده است، که برای ایجاد جای پا در جنوب لبنان از طریق استفاده از نیروهای نیابتی محلی، که در آن زمان عمدتاً از شبه‌نظامیان مسیحی تشکیل شده بودند، استفاده شد. تانک‌های اسرائیلی به پیشروی عمیق‌تر در خاک سوریه ادامه می‌دهند و حتی برخی از آنها با پرچم ملی دروزی دیده شده‌اند. در همین حال، حملات هوایی اسرائیل با مصونیت کامل اهدافی را در سراسر کشور هدف قرار می‌دهد و کشوری را که از قبل در آستانه تجزیه قرار دارد، بیشتر بی‌ثبات می‌کند.

رابرت اینلاکش تحلیلگر سیاسی، روزنامه‌نگار و مستندساز است که در حال حاضر در لندن، انگلستان مستقر است. او از سرزمین‌های اشغالی فلسطین گزارش داده و در آنجا زندگی کرده است و میزبان برنامه «دوسیه‌های فلسطین» است. کارگردان مستند «سرقت قرن: فاجعه فلسطین-اسرائیل ترمپ». او را در توئیتر با نام کاربری @falasteen47 دنبال کنید.

۲۵ مارچ ۲۰۲۵